

forskellige myndigheder, henholdsvis Hovedstadens Sygehusfællesskab (H:S) og Købehavns og Frederiksberg Kommuner. Efter lovforslaget skal patientkontorerne i H:S dække alle sundhedsforhold, herunder oplysninger vedrørende sygesikringsområdet. I den forbindelse forudsættes det, at København og Frederiksberg Kommuner samarbejder med H:S om varetagelse af information vedrørende sygesikringsområdet. Patientkontorerne inden for H:S skal efter lovforslaget kunne foretage en indledende vejledning om sygesikringsområdet, således at patienten herefter kan henvises til videre bistand i overensstemmelse med lovens principper til henholdsvis København og Frederiksberg Kommuner vejledningskontorer om sygesikringsforhold.

Patientkontorerne skal udarbejde en årsberetning, hvori de beskriver deres virksomhed. Årsberetningen skal indsendes til indenrigs- og sundhedsministeren.

Det kan i øvrigt oplyses, at der årligt indgives ca. 2900 klager til Sundhedsvæsenets Patientklagenævn og ca. 3100 ansøgninger til Patientforsikringsordningen samt ca. 375 klager til de amtskommunale tandlægenævn.

3.2. Sundhedsvæsenets Patientklagenævn m.v.

Lovforslaget indeholder følgende ændringer:

3.2.1 Ændret nævnssammensætning (centralstyrelseslovens § 16)

Det foreslås, at Amtsrådsforeningens ret til at udpege medlemmer til Patientklagenævnet bibeholdes, men at udpegningen af medlemmer til nævnet ændres, således at Forbrugerrådet også får mulighed for at beskikke lægmandsmedlemmer til nævnet. Nævnet vil ved afgørelse af de enkelte sager fortsat bestå af to lægfolk og to fagfolk og en jurist (dommer).

3.2.2 Ophævelse af obligatorisk høring af Psykolognævnet (centralstyrelseslovens § 19, stk. 3)

Patientklagenævnet skal efter gældende lovgivning høre Psykolognævnet, hver gang nævnet behandler en sag, som vedrører en autoriseret psykolog, der er beskæftiget inden for sundhedsvæsenet.

Med henblik på at lette sagsgangen i Patientklagenævnet for sager om autoriserede psykologer og at bringe denne i overensstemmelse med den almindelige sagsgang i nævnet, foreslås denne obligatoriske høringsbestemmelse ophævet. Det bemærkes i den forbindelse, at der er to psykologer til stede under nævnets behandling af sager vedrørende psykologer.

Patientklagenævnet vil i sager, hvor nævnet finder grundlag for at give psykologer kritik, fremsende en

kopi af den pågældende afgørelse til Psykolognævnet, således at Psykolognævnet på den baggrund kan vurdere om, der er grundlag for at iværksætte tilsynsmæssige tiltag.

3.2.3. Ny bemyndigelse til at træffe formandsafgørelser (centralstyrelseslovens § 20, stk. 2)

Efter de gældende regler kan indenrigs- og sundhedsministeren i Patientklagenævnets forretningsorden fastsætte regler om, at nævnet kan bemyndige formanden til at træffe afgørelser i visse sager, der ikke skønnes at frembyde tvivl. Formandsafgørelser er en effektiv og mindre ressourcetekrævende måde at afgøre ukomplicerede sager på. Det bemærkes i den forbindelse, at antallet af formandsafgørelser har været støt faldende de seneste år.

Med henblik på at sikre en mere effektiv og hensigtsmæssig sagsbehandling i Patientklagenævnet foreslås det, at indenrigs- og sundhedsministeren i loven bemyndiges til at fastsætte regler for formandsafgørelser efter forhandling med Patientklagenævnet. Muligheden for formandsafgørelser skal kun gælde sager, der ikke skønnes at frembyde tvivl.

3.2.4. Indførelse af en absolut forældelsesfrist (centralstyrelseslovens § 22)

Efter de gældende regler skal klager til Patientklagenævnet være indgivet inden 2 år efter det tidspunkt, hvor klageren var eller burde være bekendt med det forhold, der klages over. Patientklagenævnet kan dog se bort fra overskridelse af fristen, hvis særlige grunde taler herfor.

Med henblik på at skabe en højere grad af overskuelighed samt lette klagesagsbehandlingen i Patientklagenævnet foreslås der tillige indført en absolut forældelsesfrist på 5 år, således at sager forældes senest 5 år efter den dag, klageforholdet er forårsaget. Andre lande, bl.a. Sverige, har lignende absolutte forældelsesfrister, som er begrundet i, at det er vanskeligt at undersøge klageforhold, der ligger flere år tilbage.

Indførelse af en absolut klagefrist forventes kun at medføre en marginal reduktion af klageantallet.

Da ændringen alene består i, at den 2-årige forældelsesfrist suppleres med en absolut forældelsesfrist på 5 år, lægges det til grund, at Patientklagenævnet færdigbehandler klager, som nævnet inden ikrafttrædelsestidspunktet har godtaget til behandling, selvom den 2-årige forældelsesfrist er overskredet. Hvorimod sager, hvor klageforholdet har fundet sted 5 år efter ikrafttrædelsestidspunktet, ikke skal behandles af nævnet.